

"AMERIŠKA DOMOVINA" AMERICAN HOME SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER 5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio Published daily except Sundays and Holidays

Subscriptions and rates listed in multiple columns for different regions and subscription lengths.

Nekaj je narobe

Dasi pisec tega članka nima kake vojaške akademije za seboj, pa je v onih treh letih, ki jih je prebil v vojaški suk...

Človeku ne more iti v glavo, kako so mogli Angleži doživeti zadnje čase toliko porazov. Toda zdaj prihajajo poja...

Poglejmo nekoliko to zadnjjo polomijo Angležev. Že od prošle zime je Hitler očitno dokazoval, da bo udaril na Balkan...

Ko je začela angleška armada v severni Afriki poditi Italijane proti zahodu in jim v nekaj dneh vzela vso Libijo...

Kje je bila ta čas angleška armada? Zagovarjali smo Angleže češ, da so morali vzeti iz Afrike armado in jo poslati proti Hitlerju na Grško...

Naš šmarnični oltarček je zelo lep. Sestre so ga tako krasno okiňale. Vse, kar je sedaj potreba, je to, da se bomo okoli tega oltarčka zbirali vsak večer in prepevali Mariji naši materi...

Kaj se to pravi? Poslati 50,000 vojakov proti 300,000 do 500,000 Nemcem! Prej se je pa pisalo o 300,000 mož angleške ekspedicijske armade na Balkan!

glja doma še vedno nad dva milijona vojakov, ki nimajo prav nobenega dela. Zakaj ni poslala polovice te armade na Balkan ali v Afriko?

Človeku se vsiljuje misel, da se Angleži sploh ne marajo tepsti. Mi smo za to, da bi Anglija premagala Hitlerja in smo za to, da ji pošilja Amerika pomoč...

Toda zdaj, kar je je. Vendar je pa dobro, da si natočimo čistega vina in da pogledamo nekoliko tudi za angleško fronto, kjer je najbrže nekaj narobe...

Newburške novice

Mesec majnik je tu. To je najlepši mesec celega leta. Še prav posebno bo lep, ako ga okrasimo z majniškimi pobožnostimi. Smarnice bomo imeli vsak večer o pol osmih in zelo močno upamo, da bodo farani, ne samo nekateri, ampak vsi, se udeleževali in s tem pokazali svojo ljubezen do nebeske Matere...

Blaženi Chanel je bil postavljen za župnika v zelo mlačno in zanemarjeno faro. Z neprestano gorečnostjo in občudovanja vredno potrpežljivostjo se je vrgel na svoje delo in kmalu pridobil ljudi za Boga...

Nekaj poginov smo tudi pri nas spreobrneli k pravi veri zadnji teden. Pri Joseph Škrljavih so imeli takega poganjčka, katerega so poslali v cerkev, da postane kristjan...

Donald John je ime novemu naseljencu pri družini Phirbert Adams. Mrs. Adams se je po očetu pisala Papež...

Pri John Papeževih (sami Papeži) so dobili hčerko, ki so jo krstili za Jane Marie. Louis Papež in Mary Kresho sta božena.

Pri Frank Zupanovih pa so krstili Francis Richarda, katerega sta spremlila prvič v cerkev George in Agnes Begovič. Vsem malim in njihovim staršem naše čestitke. Res je z otroci odgovornost. Brez odgovornosti in nekaj križev sploh ni nobenega stanu na svetu...

Mož in žena sta imela lepo rumeno pečeno kokoš na mizi. Mož je delil in sicer tako, da je sebi najboljši del položil na krožnik. Žena je protestirala: "No, kaj bi bila pa ti storila, če bi ti delila?" je vprašal ženc nekaj osramočen in nevoljen.

"Jaz bi tebi dala boljši del kokoši." "Well, saj ga imam. Ali ne? Kaj se kreniš potem?"

Dve izmed naših šolaric, ki bosta prihodnji mesec dodelali osmi razred, sta v kontekstu za Mary Mount High School izdelale skušnje z najboljšimi uspehi. To sta Albina Skočaj in Marion Mauer iz 82. St. Obe sta bili izredno dobri učenki v naši šoli in zato jima prvošolsko nagrado. Upamo, da se bosta tam prav tako dobro obnašali in učili.

Ali veste, zakaj možki ne "lajkajo" maček? Zato, ker so preveč ženskam podobne. Človeku se dobljika in se plazi okoli njega, vpraskne pa kadar more. (Pa to sem le bral nekje, v...

Prodajam za toliko, kolikor mene stane).

"Ali tvoja žena kaj špara?" "O, pa kako. Nikoli ne kupi, kaj takega, kar bi jaz potreboval."

Naše kegljajce, Theresa Ferfolia, Theresa Gliha, Anna in Angela Winter so poslale pozdrave iz Chicaga in pravijo, da se prav dobro zabavajo. Niso pa nič povedale, kako so se kaj postavile pri kegljanju. Drugače so še precej dobro prišle skozi, ravno zaprta ni bila nobena, razen če tega niso hotele povedati.

Na morje zakonskega življenja so zaveslali zadnjo soboto, August Markioh in Elma Trusgnak, Stanley Wendzički in Anna Vene. Vsem želimo sreče in vsega, kar je potrebno človeku za mirno zadovoljno življenje na svetu. Nikar naj ne pozabijo pri tem, da človek more biti srečen le tedaj, ako živi, kot kristjan. Ljudje, kateri iščejo sreče izven dobrega krščanskega življenja, to se pravi, brez Boga, se morda še tu in tam smejejo za nekaj časa. Končno pa ima sv. Avgustin še vedno prav, ko pravi: "Za sebe si nas ustvaril, o Bog, in naše srce ne bo mirno, dokler v Tebi ne počiva." Bili naj bi vedno zvesti Bogu in Bog bo zvest tudi njim.

V drugič se je zgledala smrt v družini Frances Novak na 80. cesti v teku enega meseca. To pot je prišla smrt po starega očeta, Anton Arko (Zabukovec), kateri je visel med smrtjo in življenjem že dolgo vrsto tednov in mesecev, odkar ga je prvič zgrabila nevarna bolezen. Pokojni je bil že v letih, 73 let star, in se zato ni mogel braniti boleznim. Naj počiva sedaj od svojega truda, duša pa naj raj uživa. Prizadetim Novakovi družini pa izražamo naše globoko sožalje.

"Praviš, da je mož vendar dobil delo," je govorila sosedica sosedo čez sosedov plot.

"Da dobil ga je. Pravi, da ima zelo težko delo in da ga ubija. Hvala Bogu, da je stalno."

S tem žena ni mislila nič hudega, le sliši se tako kakor bi želela, da ga delo gotovo ubije. Taki nedolžni izrazi so večkrat začetek krega. Zato se ljudem vedno priporoča, bodite premišljeni v svojih izrazih, in rajši reči nič, kakor pa reči kaj takega, kar bi imelo koga zbadati ali žalostiti.

Kdor hoče imeti poleti prijazno in lepo okoli hiše, sedaj je zadnji čas, da se potruji in dene vse v red. Naj travo lepo obreže in vse pograbi in razgrabi, da bo travica rastla in bodo rože cvetele in se bodo drevesa divgala in stegovala svoje roke proti nebu. Pazite tudi, da otroci ne bodo nadlegovali ptičkov, zlasti če imajo gnezdo kje v bližini. Ali ni lepo, ko ptički pojejo vsako jutro svoje pesmice in se vse veselijo lepih dni? Hodite po hodnikih, kateri so zato napravljene in ne po sosedovi travi. Psi naj bodo doma in sicer privezani ali pa jih dajte "psajnarju", da jih popelje kam v pasje mesto.

Napiši za judovske zdravnike

Romunska zdravniška zbornica je izdala odlok, po katerem bo lahko vsak poznal, kdo je judovski zdravnik. Zapovedano je, da mora imeti vsak judovski zdravnik od 1. februarja letošnjega leta posebno napisno desko, na kateri mora biti poleg imena še pristavek: "Judovski zdravnik" ter Davidova zvezda. Tabla z napisom mora biti bela, napis črn, Davidova zvezda pa modra.

Vabljeni ste na ples

Podružnica št. 50 Slovenske ženske zveze priredi v soboto 3. maja plesno zabavo v Slovinskem narodnem domu na št. Clair Ave. Pričetek ob osnih zvečer.

Igrala bo Johnny Pecon gđba. Vstopnina pa je samo 35 centov. Preskrbljeno pa bo tudi z najboljšo jedjo in pijačo ter bo vsega dovolj za vse. Prav prijazno ste vabljeni, rojaki in rojakinje ob blizu in daleč, da pridete na naš ples. Posebno pa ste vabljene vse članice naše podružnice, da omenjeni večer ja ne ostanete doma, ampak pridite v dvorano vse in pripeljte s seboj tudi svoje prijatelje. Na svidenje v veselji družbi v soboto, 3. maja, v Slovinskem narodnem domu na št. Clairju.

Mitz Kasie, članica.

Podružnica št. 10 SMZ

Ker nam dela čas naših sej, katere smo do sedaj obdržavali ob sobotah, precej preglavic, radi majhne udeležbe članstva na sejah, zato je odbor sklenil na zadnji seji, da se bodo vršile naše seje za naprej ob nedeljah dopoldne od desetih v Slovinskem narodnem domu.

Prepričan sem, da se bo s tem ustreglo našemu članstvu, ker pritožbe, ki ste jih imeli do sedaj, za naprej ne bodo več držale. Vsak bo imel priliko, da se bo lahko udeležil seje in ta čas se nam je zdel najbolj pripraven, ki smo ga mogli izbrati, da bo lahko vsak navzoč v nedeljo na seji.

Na dnevnem redu imamo precej važnih zadev, ki so v splošno korist podružnice in Slovenske moške zveze. Znano vam je tudi, da smo sedaj v času kampanje za novo članstvo, zato bi pa priporočil vsem, da greste torej na delo in pripeljite vsak kar največ morete novih članov. Pripeljte jih že kar v nedeljo na sejo za sprejem. S tem bomo pomagali, da bo podružnica bolj napredovala kot do sedaj. Zavedajmo se, da v združenem delu bomo napravili več kot posamezno in odbor tudi ne more vsega storiti sam, da bi bili potem tudi vsi zadovoljni.

Zato pa so naše seje, da se istih udeležujemo in se tam pogovorimo ter si tam začrtamo smernice, po katerih se potem ravnamo.

Torej udeležujte se sej. Z bratskim pozdravom,

F. Krečič.

Pomoč stari domovini

Ker sem predsednik treh društev, zato me veže dolžnost, da malo bolj natančno pozovem kam in kako se bo delilo tisti denar, ki bomo mi od tukaj poslali v pomoč naši stari domovini. Tukaj, pri teh društvih, nas je največ takih, ki že vemo, kaj se pravi biti v Mussolinijevi sužnosti, kamor smo bili prodani po zadnji svetovni vojni.

Mi se tudi zavedamo položaja naših bratov in sester, ki so padli kot žrtve nasilstva. To nas skrbi, če bodo tudi ti deležni skorjice kruha, da bomo vedeli pri čem smo, zato pa bi radi vedeli, kako bo to Rdeči križ delil. Nikakor bi ne želeli, da bi tudi črnosrajčniki kadili cigarete za naš težko prislužen denar. Pod ta dopis bi se lahko podpisal s polnim imenom, a se bojim, da bi mogoče onkraj morja komu kaj škodovalo, ali bi se vlada mogoče maščevala nad katerim drugim sorodnikom. Ker me urednik tega lista dobro pozna, se bom podpisal kakor navadno.

To idejo naših slovenskih podpornih organizacij bomo podpisali z vsemi mojimi močmi in vam čestitam, ker ste pokazali toliko usmiljenja do svojega bližnjega. France s clev. hriba.

Opomba uredništva. niste čitali v našem listu, k... naše organizacije, ki vodi... cijo za pomoč našim ljudem... solutno sigurne, da bo priš... moč v roke našim ljudem... tem se ne bo poslalo nič! V... ga lahko že pamet uči, da... ška vlada ne bo dovolila, da... prišla kaka pomoč Italijan... Nemcem v roke. Razumna... di toliko, da se bo pomoci... vsem našim ljudem, pa naj... že pod nemško ali italijsko... vlado. Ameriški Rdeči križ... pod varstvom Zed. držav ne... bi vselej vnaprej zagotovo... dotične vlade, kamor pošl... moč, da bo res dana narodu... katerega je pomoč nam...

Bodimo zvesti ameriški zastavi

Gospod urednik! Vaš č... se mi vedno bolj dopade. Zato, ker je zvest našemu domovini — Ameriki, naš... zastopa ves demokratični... zato, ker ne povzroča nob... razdora med narodom. — besedo go. urednik — č... čast, ste mož in prvi Am... nec. Iz srca želimo, da... drugi gg. uredniki sloven... časopisja sledili Vašemu... kritično, prav po ameri... Predragi rojaki, čas je... se vzdravimo. Nas, Slo... imajo za nekake sanjarje... precej radi odobravamo... tujega, radi sanjamo o... "kralju Matjažu," a sam... nočem pomagati. Zelo... menljive besede našega... "Narod, ki zaničuje se... laga je tučevji peti!"

"Povej mi s kom ob... bom vedel kdo si." To... že nekje čital. Slovenski... genca, zlasti Vi gospos... niki — pozor! Ne dajte... niti najmanjši prilike... dvomil o naši opravičen... ni obrambi. Naredite j... prave Amerikance —... Ne dovolite, da bi bili... ki razdvojnijo, ali kot... zapisal "razdrapano... Nikar ne pogrevajmo... tiste večne opazke o... kramajih" itd. Kaj pa... jemo od krutih divjakov... tatorjev? Če vam kdo... prav, da je Hitler zav... ljano, Zagreb in Beogr... Beograd in če vam tak... čvekač in neznančajne... je prav, ker so ti divj... bombe na uboge neoboro... viliste ter jih tako na... bili, ali mu boste verje... kdar! Vzemite mokro... ga zmijte, da se ne bo... mi nalezli njegove sm... šni Amerikanci boste... je v lastno skledo je... ročji ali pa je, kakor... "malo udarjen." Najbolj... "malo udarjen" je v... se od takega človeka... stran, če pa kateremu... pa mu želim dober tek... Ko smo dospeli iz star... vine in smo zagledali... Yorku "Boginjo svobode... je porosilo oko, kajti... smo se, da smo prišli... dno deželo — v Amerik... let nas je trlo domoto... pogrešali smo svoje dr... jateljce, hribe in doline... več letih smo se uživil... ški sistem življenja v... stali ponosni ameriški... ni. Prisegli smo zvesto... nost Združenim državam... škim in to prisegamo... držimo in če bo potreba... mo tudi svoje življenje... bodi. Bodimo zvesti... zvezdnatj zastavi!

V Bordeauxu so po... odsekali glavo ženski, ki... obojena na smrt radi mater... tve svojega moža in mater...

Ameriška družba, ki je... daj razpolagala z telefo... omrežjem v Rumuniji je... cionalizirana.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirku K. Maya

Stiskal je pesti in škrtal z dlanmi, da ga je bilo slišati na petnajst korakov daleč. Zbulil se je iz omotice, zavedel pa se še ni, bledelo se mu je o nje-ovi ljubici.

Zgrabil sem ga za pesti, jih zvalno, pa trdno držal in ga pri-rogovarjal. Poslušal je.

Pomagalo je. Divji izraz mu izginil iz oči, tožeče je pra-til.

"Vara jo —! Vara jo —! Kdo govori —?" se je kre-til. "Poznam vas —! Očitani radi, da vas nisem posl-oval!" Svarili ste me, nisem mogel —. In danes sem prejel kličilo —. Melton mi jo je delal, Wellerja pa —."

Umolknil je. Wellerjevo ime je zbudilo sveže spomine.

"Wellerja —!" je jeknil, da odmevalo po ravnini. "Kje sta —? Kje sta —? Kje sta Wellerja —? Stari me je držal, radi pa me je pobil na tla —. Kje sta, kje —? Da ju zada-va!"

Na mah se mu je vrnila za-pogledal je mene, pogledal smo mene po ravnini.

Zagledal je Wellerja, spo-ko ga je.

In nepreračunljivo naglo je hkerul je zdvijal, besen je hkerul iz voza. Zadrževal sem Wineretou ga je zadrževal, na sva precej močna, pa otre-je naju je, ko da sva slam-ke bilke, in tulil:

"Tamlje je, tamlje leži —! Ti-morilec, ki me je zbudil in ki na tla —! Zadavim ga!" V pipu je bil pri Wellerju. V srti mi grozi je kriknil in se za-til v stran.

Zaman —!

Herkul se je vrgel na njega in zagrebel prste v vrat.

Okročila sva za njim in ga vle-eli v stran, tudi Mimbrenji so ganjali in peoni. Zaman smo krdili. Deset konj bi ga ne odrgalo.

Ko z železnimi kleščami je val vrat svoji žrtvi ter tulil ijoval, da takih glasov še pri-mal nisem slišal, kaj šele pri Wellerju. Zaman smo mu nalali iztrgati žrtev.

Tadaj šele mi je šinilo v gla-da da bi ga omamil z udarcem ranjeni glavi. Rahlo sem ga klonil po tilniku.

Koj je izpustil Wellerja in prijel z obema rokama za vrat. Tulil je od bolečin, tu-je je prešlo v ječanje, kle-šči je počasi zlezal na kup, se kmalu po tleh, obležal in zapr-til. Presilnemu naporu je sle-epna popolna onemoglost.

Opazil sem, da je močno njišjal. Njegova, prej krepka, njena postava je bila mršava, njega obraz je bil skoraj ko-

Jože Grdina: O tragediji Jugoslavije

(Konec)

Spominjam se na leto 1919, ko sem se vrnil iz Rusije v Jugoslavijo. Mislim sem, da bom dobil v Jugoslaviji vse razdra-pano, lačno in razčapano. Tako sem sodil po državah, preko ka-terih sem potoval en mesec in pol, da sem končno prišel v Ju-goslavijo. Pa kaj sem videl? V svoje veliko začudenje in vese-lje sem videl ljudi rdečih lic, lepo rejeni, nič tistih bledičev kot na Dunaju; raztrgan ni bil nihče, četudi je vsega bil manjkalo drugod še bolj kot pa v Jugoslaviji. In nad čemur sem bil jaz še bolj začuden: polne gostilne, ki so jasno pri-čale, da imajo ljudje denar. In res so ga imeli, toda pri tem za-bavljajući čez Jugoslavijo, pa hvalili Rusijo.

Bogme, da me je popadla je-za, kajti poznal sem Rusijo in videl Jugoslavijo, pa zabavlja-nje čez to, kar so imeli, ko so imeli več kot v Avstriji, kajti takrat jaz nisem videl tako pol-nih gostilne in pa toliko mla-deži v teh gostilnah, kjer se je plesalo kot nikoli prej. Pa sem se oglasil: ljudje božji, kaj pa govoričite, ko nič ne veste, kaj je res hudo. Pa sem povedal o Rusiji in o grozotah tamkaj. Pa mislite, da so verjeli? Kaj se!

Pilo se je in plesalo, kmetje so pa jamrali, da so veliki dav-ki, da jih ne bodo plačali in ne-kateri jih kar niso, dasi bi jih bili lahko, saj so imeli denar po hranilnicah. Seveda bi radi, da bi plačevali davke po meri prej-šnjih davkov, a prodajali pa neprimerno višje, kar pa ni mo-goče. Pa ni bila taka velika raz-lika. Pa če bi bila. V tistem času so moj oče prodali kravo za sedem tisoč kron; za tako kravo bi prej dobili okrog 200 kron. Zdjaj pa pomislite razli-ko. In pri tem so kmetje le jamrali pa pili.

Služil sem vojak v Avstriji in Jugoslaviji. Pa je bila veli-ka razlika. V Avstriji prezir, zaničevanje; v Jugoslaviji do-maćnost in res demokracija. V Avstriji te je nahrullil kak nem-tiški korporal z "slovensische hund," v Jugoslaviji te je po-zdravil general po bratsko. Nič ne rečem, da je bilo vsepovsod tako, bile so tudi izjeme; toda na splošno je bil Slovenec pri vojakih drugače spoštovan.

Res, da ni bil vojak tako lepo opravljen, pa kdo naj v tistih in še poznejših časih pričakuje naglega preobrata in izboljša-nja? Pa so zabavljali čez to Jugoslavijo, kateri so čisto de-lali krivico, ko so rajši posl-ušali protijugoslovanske agente, ki so hujskali proti Srbom.

Krivico so tudi delali neka-teri naši izletniki, ki so šli v Jugoslavijo, pa jih je tam sprejela po bratovsko in skupi-nam čala znizano vožnjo po vseh železnica, jih povabila, da si ogledajo to svojo staro domovino. Ali so bili ameriški Slovenci kdaj tega delžni v Avstriji? Nikoli. Pa ko so se ti izletniki vrnili, pa so zabavlja-li čez to Jugoslavijo. Tega in tega v Jugoslaviji ni, revščina je, Slovenija je tako zapostav-ljena, pa ceste so tako prašne, skratka nič prida ni itd. Pa si je ta ali oni privoščil Jugosla-vijo, zastavil pero, pa jo okr-oval, često po krivici.

Seveda, ta ali oni je prišel iz velikih vele mest, New Yorka, Chicage, Clevelanda, v malo Ljubljano pa pod revno doma-čo streho. Velik kontrast seve-da. Pa so šli ti naši izletniki le v domačo vas, potem Ljublja-no, Ribnico, še na Brezje in morda Bled in še nekatero bliž-nje kraje in se jim je zdelo, ne-katerim, tako mizerno. Bi sto-pili pa ti izletniki še v druge države Evrope, dasi Azije in Afrike se ne omenim, pa vi vi-del drugeče; na primer na Gr-

škem, kjer je res bilo dosti rev-ščine, borna, skoro puščavska zemlja, je dajala tako skopo, da se je Krk komaj pretolkel skozi. Na primer njej je bila Jugoslavija pravcata bogatija. Pa niso videli grške revščine, le jugoslovansko so poznali, pa zabavljali, ker ničesar niso vi-del.

Pa Grk ni kritiziral, pač pa je to svojo revno zemljo branil prav po Špartansko, Jugoslo-van je pa le zabavljali in izdajal domovino, ki je bila naravno bogata, treba pa je bilo malce strpnosti in spoštovanja.

Nič se ne izgovarjamo, da tako ni res. Saj sem često čul, ko smo delali za Kulturni vrt, pa so rekli taki, ki se danes tr-kajo na prsa, da so Jugoslova-ni, se jokajo nad njeno usodo, tedaj so pa rekli: če bi bil ta vrt slovenski, bi že dal in delal, tako pa ne, zato ker je Jugoslo-vanski. In če je bilo kje kaj jugoslovanskega, so vihali no-sove.

Zdjaj pa hitro zatrevati: Jugoslavija, uboga Jugoslavija, kako nam je žal po tebi, pa de-nar bomo zbirali. Sedaj, ko je ni več. Kaj smo pa prej storili za to Jugoslavijo, ko je še bila? O da, zdaj nam krvavi srce, prej smo pa zabavljali in ni-mo imeli zanjo dobre besede. Živel g. Adamič, dobro si pisal, so vzklicali in pisali, ko je prav po pobalnsko napadel kralja Aleksandra, pred katerim se je obnašal kot kak izprijen pastir, pa namazal Jugoslavijo. Takrat je bilo treba vzeti v roke palico, pa Adamiča naseškati.

Ja, ja, dragi moji, le kar na prsa se potrkajmo, pa priznaj-mo, da smo delali krivico domo-vini in nje predstavnikom, ki bi bil danes rešitelj te Jugosla-vije. Saj je na tem vedno delal in delal, mi pa smo ga sramoti-li, njega in državo. Lahko je podirati, težko pa zidati. Pre-govor pravi, da en norec lahko podare, kar devet modrijanov napravi. Ne rojčki, dokler se ne bomo naučili svoje spoštova-ti, bomo vedno le hlapič; še več: suznji!

Sicer je pa mogoče, kar prav tako, da smo Jugoslavijo izgu-bili in to izgubo zdaj živo obču-tujemo prav vsi in če Bog da, kar upajmo, da bo, da bo Jugosla-vija zopet upostavljena, bo ona drugače spoštovana in cenjena. Takrat jo bodo iz srca pozdra-vili vsi trije bratje, predvsem Hrvatje in Slovenci, ki bodo zdaj na svoji koži občutili, kaj je tuječev korobač.

Tudi Hrvatom se bo zaszita-lo, da bodo videli, kako so bili oiciganjeni, kajti Italijani so bi-povedali, da hočejo Dalmacijo in Pavelić, predsednik "slobod-ne Hrvatske" je tudi menda že povzel korake, da mu ne bodo "odrešeni" Hrvatje mešali štre-no, pa je razpustil stranke in prepovedal shode. Imenitna svoboda! Se bodo že prepričali, da je bil Belgrad boljši od Ber-lina: prej ali slej, ampak goto-vo je, da se bodo tega spomnili. Nemoč verjeti pa Italijanom! Ironija!

Grenko zdravilo za vse Jugo-slovane, ampak mogoče najbolj uspešno za tako bolezen, kot so bolehalo Jugoslovani. Velika preizkušnja je, toda naj vztra-jajo in delujejo za zopetno upostavitve Jugoslavije: vsi, brez razlike vere in stranke, naj se zedinijo ter pomagajo mla-demu kralju Petru, ki je zdaj z svojimi ministri, kakor čuje-mo, v prestolici kralja Davida, v Jeruzalemu. Pomagajmo mu moralno in finančno. Nismo prepričani njegovega blagopoi-kojnega očeta, se nismo brigali za Jugoslavijo, pa bodimo zdaj drugačni in pomagajmo jugo-slovanski vladi v inozemstvu, z kraljem Petrom na čelu, ki je priznana vrhovna avtoriteta, da nam on izposluje Jugoslavijo, ki naj bi obsegala tudi Primor-sko, Goriško, Koroško, Štajer-sko in druge slovenske kraje.

Ne bodimo tako malenkostni, če nosi kraljevski naslov in bi kateri raja videl, da se imenuje predsednik. Avtoriteta je av-toriteta, pa naj se potem ta av-toriteta imenuje kralj, cesar, šejk, emir, sultan, knez ali pa predsednik. Glavno je, da je zmožen braniti državo, kar zdaj lahko vidimo, kaj taka glava šteje.

Predvsem pa podpirajmo na-šega predsednika Roosevelta, pri obrambnem programu te mogočne Unije, ki gre za tem, da se zastavi vse sile, da se po-maga demokracijam, da se po-maga Angliji. Če zmaga Angli-ja, kar upajmo da bo z pomo-čjo Zedinjenih držav, bo potem vsiala k novemu življenju tudi naša Jugoslavija ter postala zopet svobodna.

H koncu naj pripomnim še glede pomoči Jugoslaviji. Zdjaj se organizirajo Jugoslovani, da se zbira prispevke; za to so se zavzele podporne organizacije, kar je popolnoma na mestu in vse hvalevredno, pa naj zapo-čne ta ali oni: vsak je hvalevre-den in ga podpirajmo. Ampak naj se naše organizacije tudi temu primerno odrežejo, da ne bo prazno besedičenje, pa goli apeli. Tudi dejansko naj se po-kažejo. Naše organizacije raz-polagajo z milijoni, pa naj malo odrežejo od tega in dajo, po-tem bodo dali tudi ljudje, ki pa seveda kot posamezniki toliko ne zmorejmo.

V srbskem listu "Srbsobran" sem čital, da je dal Srbski na-rodni savez v Pittsburghu 10 ti-soč dolarjev iz svoje blagajne, srbska društva po sto dolarjev, nekatera tudi več, posamezniki pa po četrstotaka. To je po-moč! Zato je priporočljivo, da slovenske organizacije malo po-mislijo in dajo, malo več, da se ne osmešijo. Torej vidite, Srbi ne zaostajajo in dotični Savez je manjši po številu članstva kot pa kateri koli naših jednot.

Zdjaj se povprašujemo, kam bo šel denar, kdo ga bo hranil in komu dal, zdaj, ko denarja še nikjer ni, oziroma prav malo. Srbi v svojem listu nič ne iz-prašujejo, dali naj gre Srbom, Slovincem, ali v kateri kraj, pa kako itd. Oni so kratkoma-lo posegli v blagajno, posegli v žepe in dali za Jugoslavijo. Oni se zdaj pripravljajo za pri-reditve v ta namen. Mi se pa sprašujemo, kaj in kako. Ne-kateri so morda v skrbeh, če morda ne bodo od tega več do-bili Srbi. Nič se ne bojte, Srbi bodo že toliko dali, da ta odsto-tek za Srbe ne bo slab. So že pokazali, kako se da. Če bo srbski izdatek za pomoč večji kot slovenski, se potem nikar no pritožujte, da imajo v mar-sičem prednost Srbi.

Sicer pa jaz nočem prav no-benemu narekovati, koliko naj da kaka naša organizacija; le omenim srbsko pomoč, da bodo vedeli se potem ravnati. Če hočejo, dobro, če ne, tudi do-bro. Ampak, če ne bo nekaj ti-sočakov, bo hudo beraško, ako bo le nekaj stotakov. Zato naj voditelji slovenskih organiza-cij to stvar dobro pretehtajo in premislijo, da se ne bomo vsi skupaj osmešili. Le več moža-tosti, pa zaupnosti!

Časi so silno resni in izgle-dajo še bolj resni, pa bodimo tudi mi. Hudo se obeta; naše v domovini je že zadelo, da bi le še nas ne. Bog nas varuj! Za-to pa skušajmo lajšati gorje našim Jugoslovanom brez izje-me. Če bi bilo po mojem, bi v prvi vrsti dal tistim junakom, ki v Jugoslaviji še niso odložili pušk ter se še bojujejo v ne-pristopnih hrihrib srednje Ju-goslavije; tem bi jaz dal v dvojno, pa bili to Srbi, Hrvatje ali pa Slovenci; ne oziraje se, katerih je več, ali pa če so sami Srbi.

Vscleni me, da se naše časo-pisje tako dobro drži za staro domovino in lepo poroča o Ju-goslaviji, prav tako dopisni-

kom, ki pišejo v tem smislu; zlasti ga. T. Rozman. Dobro je povedala.

Naj skončam, ker se je itak zavleklo. Povedal sem svoje mnenje, kot sem ga povedal že večkrat prej, zdaj pa naj bo o tem dovolj.

MALI OGLASI

SPECIALS

Friday — Saturday

Fresh Roll Butter, lb. 35c

Fresh Selected Eggs,

Doz.25c

Pure Semolina

Spaghetti or Macaroni,

4 lbs.25c

Pure Tomato Catsup,

3 Big 14. oz. Bottles 25c

C. W. Coffee, lb.16 1/2c

Golden Ripe Bananas, lb. 5c

Jell-o, 3 Boxes14c

SPECH FOOD STORE

1100 E. 63rd St.

HE-0674

Hiše naprodaj

Hiša za 2 družini, 8 sob, 3 ga-
raže, blizu E. 55. in St. Clair.
Cena \$2,600.

Hiša na Addison Rd. za 2
družini, 7 sob spodaj, 5 zgoraj,
cena \$5,500; urediti se mora za-puščino.

Zidana hiša za 4 družine, 6
garaž, se proda za \$7,200.

J Tisovec

1366 Marquette Rd.
blizu St. Clair in 55. St. (103)

Moderne hiše naprodaj!

Nova zidana hiša za 6 družin, \$13,500.
Rent \$230; takoj \$3,500.
Dve hiši na enem lotu; v dobrem
stanju, za 3 družine; cena \$6,500; rent
\$78.

Moderne hiša 6 sob, \$3,500; se proda
z ugodnimi pogoji.
Hiša 6 sob, cena \$3,600; takoj \$800,
drugo kot rent.
Hiša za dve družini, 8 sob, v do-
brem stanju, cena \$4,900.
Vse te hiše so v zelo dobrem stanju.
Za vašo korist pokličite HE 6054.
Te hiše so vredne med brati navede-ne cene.

(103)

Trava naprodaj

Proda se lepa trava (Creep-
ing Band) na jarde; cena jako
nizka. Vprašajte pri Frank
Novinc, 23250 Ivan Ave., Eu-
clid, O., tel.: IVanhoe 4991-W.

Hiše naprodaj

Proda se hiša za dve družini,
12 sob, 2 furneza, garaža; hiša
se nahaja na Aberdeen in 74.
cesti. Cena je \$5,800.

Hiša na Lockyear Ave., za
eno družino, 6 sob, furnez, ga-
raža. Cena je \$4,600. Za pojas-
nila se oglašite pri
George Kasunič
7510 Lockyear Ave.
(Apr. 26, May 1, 2)

Hiša naprodaj

Proda se hiša na 109. cesti;
ima 6 sob, kopalnišče, prodajal-
na, 2 garaži. Proda se poceni
radi odhoda iz mesta. Pokličite
MICHIGAN 3434.
(Apr. 28, 30, May 2)

Oblak Furniture Co.
TRGOVINA S POHIŠTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HEnderson 2978

TREBUSNE PASOVE IN
ELASTICNE NOGAVICE
imamo v polni zalogi. Pošljamo
tudi po pošti.

MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd., Cleveland, O.

BODITE PREVIDEN VOZNIK

Mnogo nesreče se pripeti radi pokvar-
jenih oči. Dajte si pregledati oči, da
se boste počutili varne. Vid mora biti
tak, da lahko razločite številke na me-
tru brzine, da vidite, kako hitro vozil.
Imamo 30 let izkušnje v preiskovanju
vida in umerjanju oči. Zadovoljni bo-
ste v vsakem oziru.

EDWARD A. HISS
Iekarna—farmacija in optometrične
potrebščine
7102 St. Clair Ave.

Ignac Slapnik, st.

CVETLIČAR
6102 ST. CLAIR AVE.
HEnderson 1136

SLOVENSKO PODJETJE
BLISS ROAD COAL &
SUPPLY CO.

Najboljši premog in drva.
Pokličite KENmore 0808
22290 ST. CLAIR AVE.

ZAKRAJSKE FURNER HOME, Inc.
8016 St. Clair Ave.
Telefon: ENdclott 3113

THE REFRIGERATOR WITH A BUTTER CONDITIONER!

V tej lednici ni treba sekati tr-
dega sirovega masla. Pridite in
poglejte, kako se obdrži sirovo
maslo, da je takoj za na mizo.

GENERAL ELECTRIC

OBLAK FURNITURE CO.
6612 St. Clair Ave. HEnderson 2978

VSI STE VABLJENI NA

VELIKO PLESNO VESELICO

ki jo priredi
društvo KATOLIŠKIH BORŠTARJEV, št. 1640
V SOBOTO VEČER, 3. MAJA, 1941
V SLOVENSKEM DOMU NA HOLMES AVE.

Igral bo Tony Malovašičev orkester.
NAJBOLJA POSTREŽBA ZA VSE!
Vstopnina samo 25 centov.

VI

Herkul pripoveduje
Zagreblji smo nesrečnejša in
nihilni.

NA OKUSNO VEČERJO!

**Pri nas serviramo ob-
petkih okusno ribjo peč-
ko, ob sobotah pa kurjo
pečenko in jabolčni štru-
del. Postregli vam bomo
tudi z dobro pijačo. Za
kratak čas bo igrala doma-
ča godba. Se toplo priporo-
čamo za obilen obisk.**

ZUZEK'S CAFE
7510 St. Clair Ave.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIŽ

To se bo najbrž moralo izvršiti v dekanijski cerkvi na Ullinsynu v Vaagi.

Toda sinovi niso videli matere, ki je blede, s srepimi, široko razprtimi očmi sedela pred njimi.

Včasih je mislila, da ne bi mogla več tako čutili — kolikokrat je že mislila, da se ji mora srce razleteti v krvave črepinje.

Gaute je stopil na mostovž in pogledal proti severu.

“Zdaj jezdiš ljudje od cerkve proti domu,” je rekel. “Ali počakamo, da se nekoliko oddaljijo?”

“Ne,” je odgovoril Naakkve. “Naj le vidijo, da grede Erlendovi sinovi. Pripravimo se zdaj, bratje. Najbolje bo, če nataknete šleme.”

Samo Naakkve je imel popolno opremo. Oklep je pustil doma, pač pa si je nataknil šlem, vzela stare železne klobuke, ki so jih nosili fantje, kadar so se urili v borjenju, Ivar in Skule pa sta se morala zadovoljiti z majhnimi jeklenimi ogličnicami.

“Meni se ne zdi prav, sinovi moji, da se tako oborožujete, ko se odpravljate v župnišče,” je rekla zaskrbljena. “Nikar ne pozabljajte na nedeljski mir, tudi ne na škofovo prisotnost.” Naakkve je odvrnil:

“Na Jorundgaardu je zdaj čast postala redka stvar, mati, kupiti jo moramo tako drago, kot jo pač dobimo.”

“Ti pa ne, Bjorgulf,” je v strahu zaprosila mati, zakaj kratkovidni mladenič je bil pograbil veliko bojno sekiro. “Pomislil, da slabo vidiš, sin!”

“No, tako daleč pa že še vidim, kot tale seže,” je odgovoril Bjorgulf in potežkal sekiro v roki.

Gaute je stopil k postelji malega Lavransa in snel dedov veliki bojni meč, ki je dečku vedno moral viseti na steni iznad ležišča.

“Svoj meč mi moraš posoditi, bratec — naš ded bi bil gotovo vesel, ako bi videl, da je zraven pri tej stvari.”

Kristina je sedela in vila roke. Bilo ji je, kot da mora vpi-ti — v muki in neznanem strahu, pa tudi iz neke moči, ki je bila silnejša kot vsaka bridkost in groza — kot je vpila nekoč ob porodu teh fantov.

nju, toda zdaj je vedela, da so vse spet zaceljene — brazgotine so bile občutljive kot živo meso — to pa je vedela, da iz krvaveti ne more — nikdar ni tako močno živela kot zdaj —.

Cvetje in listje je bilo potrgano na njej, veje pa je obdržala in posekana ni bila. Prvič, odkar je imela otroke Erlenda Nikulaussona, je docela pozabila njihovega očeta in videla samo še njegove sinove.

Toda sinovi niso videli matere, ki je blede, s srepimi, široko razprtimi očmi sedela pred njimi. Munan ji je še vedno ležal v naročju — ves čas je ni izpustil. Vseh pet fantov je odšlo iz gornjice.

Kristina je vstala in stopila na mostovž. Zdaj so se prikazali izza skednja in šli drug za drugim po poti na Romundgaard, ki se je vila med bliedinjivami. Jeklene ogličnice in želez ni klobuki so se medlo svetili, toda na Naakkvejevem kopju in na suličnih osteh dvojčkov se je lesketalo sonce. Kristina je obstala in gledala za temi mladimi možmi. Vsem je bila mati —.

V izbi se je zgrudila pred skrinjo, na kateri je stala Marijina podoba. Ihtenje ji je trgalo telo. Tudi Munan je pričel jokati in se splazil k materi, Lavrans je skočil iz postelje in se na drugi strani vrigel ob njej na kolena. Objela je ta dva svoja najmlajša sinova —.

Ko je malček umrl — se je spraševala, za kaj naj moli. Čutila je, kako vsa trda, mrzla in težka kot kamen drvi v zevajoče žrelo pekla. Zdaj pa so ji same od sebe vrele molitve čez ustnice — ne da bi prav za prav hotela, je kipela njena duša devici in materi Mariji, kraljici nebes in zemlje nasproti, klizi strahu, zahvale in poveljevanja — Marija, Marija, tako sem še bogata, še vedno imam neizmerne zaklade, ki bi mi jih kdo lahko ugrabil — usmiljena Mati, vzemi jih v svoje varstvo!

Na romundgaardskem dvorišču je stalo mnogo ljudi. Ko so prišli tjakaj Erlendovi sinovi, jih je več kmetov vprašalo, kaj bi radi.

“Od vas ničesar — še ne,” je odgovoril Naakkve in se zbadljivo nasmehnil. “Danes imamo neki opravke pri škofu Magnusu. Morda se nam bo kesneje zazdelo potrebno, da se tudi z vami malo pomenimo. Danes pa se nas nikar ne bojte.”

Nastal je lahen nemir, začuli so se klizi. Iz hiše je stopil Sira Solmund, hotoč fantom prepovedati, da bi stali tujak, tedaj pa je poseglo vmes nekaj kmetov, čes, da vendar smejo poizvedeti, kaj je z obtožbo njihove matere. Prišli so ven škofovi služabniki in Erlendovim sinovom veleli, naj odidejo, ker zdaj tujak obedujejo in jih nihče ne utegne poslušati. Toda kmetje s tem niso bili zadovoljni.

“Kaj pa je, ljudje božji?” je vprašal močan glas nad njimi. Nihče ni opazil, da je medtem gospod Halvard sam stopil na mostovž. Stal je tamkaj v svojem vijoličastem oblačilu, z rdečo svilenim čepico na belih laseh, velik in mogočen kakor kakšen knez. “Kdo so ti fantje?”

Povedali so mu, da so Kristinini sinovi z Jorundgaarda.

— “Ali si ti najstarejši?” je škof ogovoril Naakkveja. “Torej bom s teboj govoril. Drugi naj medtem počakajo tu na dvorišču.”

Naakkve je odšel po stopnicah v gornje nadstropje in stopil za škofom v sobo. Gospod Halvard je sedel na častno mesto in uprl oči v mladeniča, ki je stal pred njim s svojim dolgim kopjem.

“Kako ti je ime?” “Nikolaus Erlendsson, gospod.”

“Ali se ti zdi potrebno, da si tako dobro oborožen, Nikolaus Erlendsson,” je omenil z lah-nim nasmehom, “kadar se hočeš razgovarjati s svojim škofom?”

Nikolaus je zardel kot kuhan rak. Stopil je v kot, odložil orožje in plašč ter se vrnil. Povešene glave in odkrit je obstal pred škofom, držeč se lahno in neprisiljeno, dostojno in spoštljivo, z eno roko oklepaje zapestje druge.

Gospod Halvard si je mislil, da se je ta mladenič gotovo učil dvorljivosti in vljudnega vedenja. Tudi ni mogel biti več majhno dete, ko je njegov oče izgubil bogastvo in časti — gotovo se še spominja tistih časov, ko je bil dedič na Husabyju. Lep fant je tudi bil — škofu ga je bilo močno žal.

“Ali so to tvoji bratje, ki so prišli s teboj? Koliko vas je Erlendovih sinov?”

“Sedem gospod, nas je živih.” — “Toliko mladih življenj je ta stvar potegnila za seboj! Škof je nehote zavzdihnil.

“Sedi, Nikolaus — gotovo bi se rad pomenil z mano o govoricah, ki so se raznesle o tvoji materi in njenem oskrbniku?” “Hvala, častiti gospod, bom rajši stal pred Vami.”

Zamišljeno je škof neka časa gledal fanta. Nato je počasi rekel:

— “Taka je ta stvar, Nikolaus; težko verjamem, da je res, kar si ljudje pripovedujejo o Kristini Lavransovi. In pravice, da bi jo obtožil prešustva, nima nihče razen njenega moža. Poglej pa sta si tvoj oče in ta Ulf v sorodu, tudi je Ulf tvoj boter. In Jartrud je tako obrazložila svojo pritožbo, da se mora marsikaj tolmačiti tvoji materi v sramoto. — Ali ti je znano, da jo je, kot sama trdi, pogosto telpe in da bo kmalu že leto dni, odkar ni več spal pri njej?”

“Ulf in Jartrud se nista razumela — naš rednik ni bil več mlad, ko se je oženil, malo trmast in nagle jeze je pa tudi. Nasproti nam bratom in nasproti očetu in materi je bil vselej najzvestejši prijatelj in sorodnik. Prvo, za kar sem Vas, ljubi gospod, mislil prositi, je tole: da proti poročstvu izpustite Ulfa iz zapora, ako je to le kako mogoče.”

“Ti še nisi polnoleten?” je vprašal škof.

“Ne, gospod, toda mati je pripravljena, da Vam da vsako poroštvo, ki bi ga zahtevali.” Škof je zmajal z glavo.

“Toda moj oče je istega mnenja, to za gotovo vem. Zato nameravam odtod odjedziti naravnost k njemu, da mu povem, kaj se je tukaj zgodilo. Če bi ga potem jutri sprejeli na razgovor —”

Škof si je z roko podprl brado, sedel tamkaj in se s palcem drgnil po bradi, da je rahlo prasketalo.

“Sedi, Nikolaus,” je rekel. “Tako se bova bolje pogovorila.”

Naakkve se je zahvalno priklonil in sedel. — “Torej je vendarle res, da Ulf ni maral živeti s svojo ženo?” je vprašal škof.

— “Da, gospod. Kolikor je meni znano —” Škof se je moral nasmehnuti in nato se je tudi mladenič malce nasmehnil. “Od božiča je Ulf z menoj in brati spal na podstrešju.”

Škof se je spet nekoliko zamislil: “In hrano — kje je dobival hrano?”

“Kadar je moral v gozd ali sicer kam z dvora, mu je dala žena nekaj brašna s seboj.” Naakkvejev obraz je postal malce šal, kot bi se nenadoma spet spomnil te stvari.

negotov. “Glede tega je bilo koliko nesoglasja — mati je menila, da bi bilo najbolje, da bi dobival hrano spet pri kakor jo je imel pred poročstvom. Ulf pa tega ni maral, dejal je, da bi ljudje začeli govoriti, bi spet spreminjali dogovor, ki sta ga sklenila z očetom, ki je ustanovil svoje lastno oglašje; — ker je dobival z dvora vse potrebno za svoje gošdinstvo, se mu ni zdelo dobro, da mu hoče mati spet dati hrano.”

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NADVSE LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA OČETA

JOSEPH GLAVICH

ki jih je Bog poklical k sebi dne 2. maja, 1938. Tri leta v hladnem grobu očie ljubljene počivajo in ne prošnje mije, ne solze, jih iz tega spanja ne zbude. Večni Bog Vam dej plačilo, otroli vse najboljšo ste za nas, naš spomin naj bo darilo, spavajte v grobu zdaj sladko. Vaši dragi, ki vas vedno bolj pogrešajo. Zalujoče HČERE in ZETJE. Cleveland, O., 2. maja, 1941.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem, da nam je umrla naša ljubljena soproga in mati

MARY CIMPERMAN

(rojena KOTAR)

Zatisnila je svoje blage oči v sredo 2. aprila. Pogreb se je vršil v soboto 5. aprila iz Joseph Želetovih prostorov v cerkev sv. Kristine ter od tam na sv. Pavla pokopališče, kjer smo položili njeno truplo v naročje matere zemlje. Pokojnica je bila rojena v Clevelandu.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem dragim prijateljem, ki so položili tako krasne vence k njeni krsti.

Dalje hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duše pokojne. Hvala vsem, ki so se prišli poslovit od pokojne, ko je ležala na mrtvaškem odru ter onim, ki so jo spremlili na njeni zadnji poti.

Srečna hvala vsem, ki so dali svoje automobile brezplačno v poslugo pri pogrebu.

Zahvalo izrekamo Joseph Žele pogrebniemu zavodu za vzorno urejen pogreb in vsestransko najboljšo poslugo.

Hvala č. g. Rev. Bombachu za opravljene cerkvene obrede in lep ganljiv govor.

Ti, ljubljena soproga in draga, skrbna dobra mati, počivaj v miru in rahla naj Ti bo rodna zemlja. Spominjali se Te bomo vedno z ljubeznijo v naših srcih, dokler se ne snidemo na kraju večnega miru in blaženstva — nad zvezdami.

Zalujoči ostali: FRANK, soprog. FRANK, VINCENT, sinova. SESTRA BENEDICT, ELEANOR, hčeri. FRANK KOTAR, oče. Pokojna zapušča tudi dva brata in dve sestri. Cleveland, O., 2. maja, 1941.

The May Company's Majska bela razprodaja

Advertisement for The May Company's Majska bela razprodaja. It lists various items and their prices, including SURETY COIL SPRING COVERS (2.98), STEVENS LINEN BRISACE ZA POSODE (5.00), CARTER BROS. BATH ENSEMBLES (1.00), VSE BLAZINE IZ GOSJE-GA PUHA (3.98), NA ROKO NAREJENI FILET CLOTHS (1.98), Cannon turške brisače (22¢ vsaka), Cannon turške brisače (22¢ vsaka), Chenille Spreads (3.98), Patchwork Quilts (2.98), Cannon brisače ensembles (39¢ and 29¢), and Cannon brisače ensembles (6 za 59¢).

THE MAY COMPANY

podružnica št. 14 SZZ v NEDELJO, 4. MAJA. priredi v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. od 7. do 8. bo lep program na odru, potem bo pa ples, za katerega bo igral JOHNNY PECONOV ORKESTER. Vsi ste prijazno vabljeni!

MATERINSKO PROSLAVO